

Ιωάννα Μπαμπέτα

ΛΩΤΟΣ

9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΛΑΙΚΗ ΖΩΝΗ • ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑ

ΕΥΚΟΛΕΣ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΥΣΚΟΛΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Εικονογράφηση:
Σάντρα Ελευθερίου

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Εύκολες ερωτήσεις, δύσκολες απαντήσεις**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Ιωάννα Μπαμπέτα
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαραντή
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Σάντρα Ελευθερίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος

© Ιωάννα Μπαμπέτα, 2014
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2014

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2014

ISBN 978-618-01-0815-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Ιωάννα Μπαμπέτα

ΕΥΚΟΛΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Εικονογράφηση:
Σάντρα Ελευθερίου

Η ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΑΜΠΕΤΑ γεννήθηκε το 1975 στη Γλυφάδα. Σπούδασε κοινωνική πολιτική και κοινωνική ανθρωπολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Ασχολήθηκε με την έρευνα για τη ζωή των ηλικιωμένων στην ελληνική περιφέρεια.

Είναι υπεύθυνη του προγράμματος Φιλαναγνωσίας σε μεγάλο ιδιωτικό εκπαιδευτήριο. Οργανώνει και συντονίζει τις παρουσιάσεις συγγραφέων για το νηπιαγωγείο και για όλες τις τάξεις του δημοτικού. Επίσης διατηρεί τη δική της στήλη «Βιβλία από όλο τον κόσμο» στο ένθετο «Ο Μαγικός Κόσμος του Παιδικού Βιβλίου» της ηλεκτρονικής εφημερίδας *Η Φωνή της Κω – KosVoice*. Κάθε μήνα παρουσιάζει παιδικά βιβλία στην εφημερίδα *Ελληνική Γνώμη*, που κυκλοφορεί στον Καναδά για τους Έλληνες της διασποράς. Κείμενά της για παιδιά έχουν βραβευτεί από τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά και την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών, ενώ διηγήματά της για ενήλικους έχουν διακριθεί στους διαγωνισμούς diavasame.gr και Λόγω Τέχνης κι έχουν κυκλοφορήσει στις συλλογές διηγημάτων *19 νέα βήματα και 11 λέξεις*.

Παιδικά βιβλία της που έχουν εκδοθεί είναι *Η Μελίνα ντετέκιβ*, *Ένα τριαντάφυλλο για τη δασκάλα μου* (βραχεία λίστα για τα κρατικά βραβεία), *Ο βασιλιάς λύκος* (βραχεία λίστα για τα κρατικά βραβεία), *Πριγκιπικά γενέθλια* και *Η Ζωή που περισσεύει...* Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα βιβλία της *Η ΝΤΑΝΤΑ ΜΟΥ* και *ΜΙΑ ΚΙΘΑΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΣΥΓΓΝΩΜΕΣ* (Βραβείο Μυθιστορήματος Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς).

Στον Νικόλα,
που μου κάνει συνέχεια
δύσκολες ερωτήσεις.

Στον Κωνσταντίνο,
που μεγάλωσε
και δε μου κάνει πια ερωτήσεις.

Στον Αλέξη,
που κάνει όλες τις απαντήσεις
να φαντάζουν εύκολες.

Περιεχόμενα

Το λεύκωμα του Ε2	11
Τι θα άλλαζες στους γονείς σου;	14
Ποιον αντιπαθείς;	20
Τι είναι αγάπη;	24
Η πιο άσχημη μέρα της ζωής σου	29
Ζωάκια στο σπίτι (εκτός από τα αδέρφια σου);	33
Τι ταλέντα έχεις;	37
Τι δε σου αρέσει στο σχολείο;	41
Το καλύτερο δώρο που έχεις πάρει;	45
Τι θέλεις να αλλάξεις πάνω σου;	49
Γράψε μια επιθυμία σου	54
Τι θα γίνεις όταν μεγαλώσεις;	58
Τι θα άλλαζες στον κόσμο;	62
Εύκολες ερωτήσεις, δύσκολες απαντήσεις.....	67

Το λεύκωμα του Ε2

Λουκά, έτοιμο το φαγητό», φώναξε η μαμά.
«Σε λίγο. Θέλω κάτι να τελειώσω», απάντησα τρέχοντας προς το δωμάτιό μου.

Μπήκα κι έκλεισα την πόρτα. Άνοιξα την τσάντα μου και έβγαλα προσεχτικά το ροζ τετραδίο. Χάιδεψα χαμογελώντας την επικέτα:

Το λεύκωμα του Ε2
Μαργαρίτα Αυγερινού

Είναι περίεργο ένα αντικείμενο να σου προκαλεί ταυτόχρονα χαρά και άγχος. Έφερα στο μυαλό μου αυτό που έγινε στο τελευταίο διάλειμμα.

«Λουκά, όταν χτυπήσει το κουδούνι, ραντεβού στις βρύσες», μου ψιθύρισε η Μαργαρίτα κι εγώ έμεινα να την κοιτάζω και να ονειρεύομαι ένα σωρό πράγματα. Ευτυχώς που την τελευταία ώρα είχαμε Μουσική, γιατί δεν μπορούσα να συγκεντρωθώ με τίποτα. Στο κεφάλι μου έπαιζαν καμπανάκια συνοδεύοντας τους χτύπους της καρδιάς μου.

Το να σου μιλάει η Μαργαρίτα είναι μεγάλη υπόθεση. Το να έχεις ραντεβού μαζί της είναι ό,τι σπουδαιότερο μπορεί να συμβεί σε ένα δεκάχρονο αγόρι.

«Διψάω, ξεκίνα εσύ κι έρχομαι», φώναξα στον Παναγιώτη με το που χτύπησε το κουδούνι.

Η τσάντα μου ήταν από ώρα έτοιμη. Έκανα πως έπινα νερό, όταν έφτασε και η Μαργαρίτα. Μου χαμογέλασε με εκείνο το γεμάτο λακκάκια χαμόγελο. Έσκυψε κι έβγαλε από την τσάντα της κάτι ροζ.

«Θέλω να το προσέχεις, Λουκά, είναι λεύκωμα. Είσαι το πρώτο αγόρι που θα γράψει».

Τα καμπανάκια συνέχισαν να χτυπούν, μόνο που τώρα σαν να είχαν μεγαλώσει και να είχαν γίνει καμπάνες. Αυτό με ήθελε λοιπόν. Να γράψω σε λεύκωμα. Σε κάτι τόσο ροζ, τόσο κοριτσιόσικο. Οι καμπάνες έγιναν σκόνη κι εξαφανίστηκαν...

«Δε θα μου πεις όχι, έτσι;» συνέχισε η Μαργαρίτα. «Το λεύκωμα αυτό θα το φυλάξω για μια ζωή. Θα μου άρεσε να έχεις γράψει κι εσύ. Έτσι θα σε θυμάμαι πάντα».

Οι καμπάνες εμφανίστηκαν ξανά κι άρχισαν να

χτυπούν ρυθμικά, όπως γίνεται στην Ανάσταση, ενώ πυροτεχνήματα έσκαγαν μέσα στο κεφάλι μου.

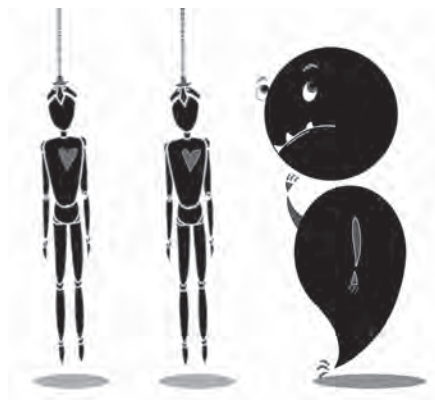
Προτού απομακρυνθεί, η Μαργαρίτα μού φώναξε: «Μην ανησυχείς, είναι εύκολες ερωτήσεις!»

Κι έτσι, να με τώρα κρατώντας αυτό το κοριτσιόσικο τετράδιο. Αν με πάρει χαμπάρι ο αδελφός μου, ο Ηλίας, θα με τρελάνει στην κοροϊδία, ενώ η μαμά θα θυμηθεί τα δικά της παιδικά χρόνια και θα αρχίσει πάλι τις ιστορίες.

Το άνοιξα προσεκτικά και το ξεφύλλισα. Δώδεκα ερωτήσεις. Από κάτω, με κόκκινο, μοβ και φούξια σιλό είχαν απαντήσει όλα τα κορίτσια της τάξης μου. *Τώρα λοιπόν είναι η σειρά μου*, σκέφτηκα και χαμογέλασα. Πρέπει λοιπόν να απαντήσω έξυπνα. Αυτό το λεύκωμα είναι της Μαργαρίτας. Θα το έχει μια ολόκληρη ζωή.

Κάθισα αναπνευστικά στο κρεβάτι, πήρα το μαύρο μου σιλό και άρχισα να διαβάζω τις ερωτήσεις.

Τι θα άλλαζες στους γονείς σου;

Όταν σκέφτομαι τι θα ήθελα να αλλάξω στους γονείς μου, δεν μπορώ να μη σκεφτώ τον Παναγιώτη. Ο Παναγιώτης είναι ο καλύτερός μου φίλος. Και είναι πολύ καλός μαθητής. Στην αρχή γι' αυτό τον έκανα φίλο και διπλανό, τελικά όμως έγινε καλός φίλος σι' αλήθεια. Αν κάνεις παρέα με έναν καλό μαθητή, όλοι νομίζουν πως είσαι κι εσύ. Κι αν μάλιστα αντιγράφεις καλά και γρήγορα, τότε κι εσύ αρχίζεις να πιστεύεις πως είσαι πραγματικά καλός μαθητής.

Όμως η δασκάλα μας ήταν η ίδια με πέρσι κι έτσι μας ήξερε. Ίσως κατάλαβε και το κόλπο μου, γιατί πάντα στα διαγωνίσματα με βάζει να καθίσω στην έδρα. Κι εκεί για να αντιγράψω χρειάζομαι κιάλια. Έχω κιάλια, αλλά δυστυχώς δεν είναι αόρατα.

Με τον Παναγιώτη είμαστε διπλανοί στο σχολείο και στα σπίτια. Εγώ μένω σε μια πολυκατοικία κι εκείνος δίπλα, σε μονοκατοικία. Το σπίτι του είναι πολύ μεγάλο. Δε μένει όμως εκεί ο μπαμπάς του, γιατί «δεν τον χωρούσε». Και το σπίτι τους είναι το πιο μεγάλο που έχω δει ποτέ. Το δικό μας είναι μικρό αλλά ευτυχώς ο μπαμπάς μου χωράει. Όλοι χωράμε. Μόνο τα ρούχα μας καμιά φορά στριμώχνονται. «Ντουλάπες, θέλω κι άλλες ντουλάπες», αναστενάζει πάντα η μαμά κάθε φορά που αλλάζουμε τα χειμερινά με τα καλοκαιρινά.

Δεν έχω δει ποτέ τον μπαμπά του Παναγιώτη, μόνο σε φωτογραφίες. Παλιότερα τον φανταζόμουν σαν γίγαντα με τεράστια πόδια που χρειάζεται κάστρο για να μείνει. Τώρα ξέρω πως μπορεί να μη χωράς κάπου, ακόμη κι αν υπάρχει πολύς χώρος. Παραδέχομαι πάντως πως τον ζήλεψα και λίγο τον φίλο μου, γιατί ο μπαμπάς του του στέλνει κάτι φανταστικά δώρα. Μπορεί να μην πετυχαίνει πάντα τη μέρα της γιορτής του και των γενεθλίων του, όμως πολλές φορές, στα ξαφνικά, όταν επιστρέφουμε από το σχολείο, τον περιμένει ένα πακέτο που μέσα κρύβει θησαυρό: τότε ένα αδιάβροχο ρολόι, τότε μια στολή καταδύσεων ή ακόμη και μοδάτα γυαλιά ηλίου. Βέβαια πολλά από αυτά τα δώρα δεν μπορεί να τα χρησιμοποιήσει ακόμη, γιατί είναι μικρός, αλλά είναι σπουδαίο να σε θεωρεί ο μπαμπάς σου τόσο μεγάλο.

Οι γονείς του είναι χωρισμένοι, αλλά ο Παναγιώ-

της δεν είναι στενοχωρημένος όπως ακούμε για τα παιδιά των χωρισμένων γονιών. Είναι χαρούμενο παιδί. Μερικές φορές είναι πιο χαρούμενος κι από εμένα. Κι οι δικοί μου γονείς δεν έχουν χωρίσει. Ωστόσο, πολλές φορές μού δημιουργούν προβλήματα. Όπως όταν με μαλώνουν και με βάζουν τιμωρία. Παίρνουν τη μαμά τηλέφωνο από το σχολείο, της λένε τα κατορθώματά μου, που συνήθως δεν είναι και τόσο καλά, και μετά ακολουθούν φωνές, αναστεναγμοί και τιμωρία στο δωμάτιό μου χωρίς τηλεόραση. Γι' αυτό και είχα ζητήσει τηλεόραση δική μου, γιατί δε θα μπορούσαν κάθε λίγο και λιγάκι να μου τη βγάζουν από το δωμάτιό μου επειδή είμαι τιμωρία.

Ο Παναγιώτης έχει του κόσμου τα πράγματα στο δωμάτιό του. Και να τον έβάζαν τιμωρία εκεί, δε θα είχε κανένα πρόβλημα. Όμως δεν τον βάζουν και ποτέ. Είναι καλό παιδί, γι' αυτό. Εννοώ φρόνιμο, γιατί καλό παιδί είμαι κι εγώ, απλώς είμαι λίγο περισσότερο ζωηρός από το κανονικό. Ακόμη κι εκείνη τη φορά που έμπλεξε εξαιτίας μου, τότε που βρέξαμε τη Χριστίνα, πήραν τηλέφωνο σπίτι του, ωστόσο το σήκωσε η Χάνιτρα και δεν τον μάλωσε καθόλου. Η μαμά του Παναγιώτη είναι αεροσυνοδός και λείπει συχνά – συνέχεια δηλαδή. Οπότε ο Παναγιώτης μένει με τη Χάνιτρα. Ούτε φωνές, ούτε τιμωρίες, ούτε τίποτα. Ενώ στο δικό μου σπίτι σήκωσε το τηλέφωνο η μαμά και είχαμε και φωνές και τιμωρίες. Κι όταν το βράδυ έμαθε κι ο μπαμπάς τα νέα, είχαμε ξανά φω-

νές και τιμωρίες. Οι γονείς μου διαφωνούν σε πολλά πράγματα, όταν όμως είναι να με μαλώσουν συμφωνούν πάντα.

Άσε που η Χάνιτρα δεν υποχρεώνει ποτέ τον Παναγιώτη να τρώει σπανακόρυζο, φακές κι όλα αυτά τα πράσινα υγιεινά φαγητά. Κι όποτε θέλουν, παραγγέλνουν πίτσα και σουβλάκια. Τέλεια! Γι' αυτό απορώ που, όταν έρχεται ο Παναγιώτης σπίτι μας κι έχουμε φακές, τρώει μαζί μας και αδειάζει το πιάτο του. Πολλές φορές μάλιστα ζητάει κι άλλο. Και η μαμά χαίρεται τόσο πολύ που του βάζει και σ' ένα ταπεράκι για να το πάρει σπίτι του. Είναι αλλόκοτος αυτός ο Παναγιώτης. Το ψυγείο του είναι πάντα γεμάτο με λιχουδιές, ενώ η δική μου μαμά δεν αγοράζει πια τίποτα νόστιμο από το σούπερ μάρκετ.

Μια φορά που είχα θυμώσει με τη μαμά, γιατί είχε θυμώσει μαζί μου, που είχα θυμώσει με τη δασκάλα, που είχε κι εκείνη με τη σειρά της θυμώσει μαζί μου, μπέρδεμα όλο αυτό αλλά ακριβώς έτσι έγινε, τότε λοιπόν φώναξα στη μαμά πως ο Παναγιώτης ήταν πολύ τυχερός που δεν έχει κάποιον πάνω από το κεφάλι του να τον μαλώνει όλη την ώρα. Η μαμά δε μίλησε και μου είπε αυτό που μου λέει πάντα όταν δεν ξέρει τι να μου απαντήσει: «Όταν μεγαλώσεις, θα καταλάβεις». Ναι, καλά· όταν μεγαλώσω δε θα κάθομαι να ασχολούμαι με όλα αυτά που με απασχολούσαν όταν ήμουν μικρός.

Κάτι άλλο που μου λέει η μαμά και με νευριάζει

είναι το «Θα δούμε». Τη ρωτάω, για παράδειγμα, αν θα μου πάρουν τηλεόραση, αν θα πάμε διακοπές, αν θα μου πάρουν σκύλο, και η απάντηση τις περισσότερες φορές είναι: «Θα δούμε». Και συνήθως, για να μην πω πάντα, δε βλέπουμε τίποτα.

Τις προάλλες, όμως, έγινε κάτι που με έβαλε σε σκέψεις. Ο Παναγιώτης δεν ήρθε στο σχολείο, γιατί ήταν άρρωστος, κι έτσι το απόγευμα πήγα να τον δω. Η μαμά μου είχε δώσει και ένα τάπερ με σούπα. Η Χάνιτρα έβλεπε τηλεόραση, όταν μου άνοιξε ο Παναγιώτης με τις πιτζάμες.

«Τυχεράκια», του είπα μόλις πήγαμε στο δωμάτιό του, «τι καλύτερο από το να είσαι στο σπίτι σου και να μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις».

Ο Παναγιώτης χαμογέλασε κι άρχισε να ρουφάει προσεκτικά την κοτόσουπα της μαμάς.

Συνέχισα να μιλάω και να του λέω για εκείνη τη φορά που είχα αρρωστήσει κι εγώ, και είχα κατασκηνώσει στο δωμάτιο της μαμάς και του μπαμπά και κοιμόμασταν όλοι μαζί στο κρεβάτι, και ήταν ωραία μόνο που δεν μπορούσα να βλέπω όση τηλεόραση ήθελα γιατί δε με άφηνε η μαμά, αλλά ωραία ήταν. Κι ενώ πήγα να προσθέσω πόσο τυχερός ήταν που δεν είχε το πρόβλημά μου, σήκωσα το κεφάλι μου και τον είδα να κλαίει. Και τα δάκρυά του έπεφταν μέσα στο πιάτο. Κι εγώ δεν ήξερα τι να πω. Κατάλαβα όμως. Τον αγκάλιασα, κι όταν επέστρεψα σπίτι πήγα κι αγκάλιασα τη μαμά, και το βράδυ που ήρθε κι ο

μπαμπάς τον αγκάλιασα κι αυτόν. Και υπόσχομαι πως ποτέ ξανά δε θα γκρινιάξω που με μαλώνουν. Εντάξει, μπορεί και να ξαναγκρινιάξω αλλά αυτό δε σημαίνει πως δεν τους αγαπώ πολύ. Και χαίρομαι που χωράμε όλοι μας στο σπίτι. Για τα ρούχα, άλλωστε, δε με νοιάζει καθόλου.

Τι να απαντήσω λοιπόν; Χρειάζονται οι γονείς μου κάποιες μικροαλλαγές αλλά είναι καλοί. Είμαι τυχερός που τους έχω.

Κι έτσι έγραψα:

Οι γονείς μου είναι σαν ένα καλό αυτοκίνητο.
Χρειάζονται πότε πότε ένα μικρό σέρβις.
Είναι όμως αξιόπιστοι και δε θα τους άλλαζα
με τίποτα.

Ενα κοριτσίστικο λεύκωμα βρίσκεται στα χέρια του Λουκά. Είναι το λεύκωμα της Μαργαρίτας και δε γίνεται να αρνηθεί. Οι ερωτήσεις πολλές. Φαίνονται εύκολες, αλλά δεν είναι. Σε κάποιες ο Λουκάς γράφει ολόκληρη την αλήθεια και σε άλλες μόνο τη μισή. Είναι μια ευκαιρία για εκείνον όμως να κάτσει και να σκεφτεί πράγματα για τη ζωή του, για τους γονείς του, για τους φίλους του. Πράγματα από το παρελθόν, από το παρόν αλλά και σκέψεις για το μέλλον.

*Μια ιστορία γεμάτη ερωτήσεις που ίσως
μας βοηθήσουν να βρούμε τις δικές μας απαντήσεις.
Εύκολες ή και δύσκολες.*

Τυπωθικα αι 100% ανακυκλωμικου χαρτι

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ « Φ Ρ Ο Υ Τ Α »

ΜΠΑΝΑΝΑ
2-4 ΕΤΩΝ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΤΩ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΦΡΑΓΟΥΛΙΤΣΑ
5-6 ΕΤΩΝ

ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' Δημοτικού

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
7-8 ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ
Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' Δημοτικού

ΛΩΤΟΣ
9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ
Από 3.000 λέξεις
Δ' & Ε' Δημοτικού

ΣΙΝΟΜΗΛΟ
11 ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
Από 10.000 λέξεις
Ε & ΣΤ' Δημοτικού

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
www.psychogios.gr

ISBN 978-618-01-0815-6

9 786180 108156

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΜΕ: 15 142